

SENTÈNCIA 2002-12 DE 11 DE MARÇ DE 2002

**CASS. CONDICIÓN DE DRETHAVENT DEL COTITZANT.
La titularitat formal d'un negoci és incompatible amb la situació de
drethavent d'un cotitzant.**

Ponent : M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Caixa Andorrana de Seguretat Social, en una resolució de 16 d'agost de 2000, va comunicar a la Sra. P.C.L., que figurava com a beneficiària del seu marit, que li suspènia la relació esmentada compte tingut que era titular responsable del negoci P.C.I.E.; interposat recurs d'alçada, fou desestimat per resolució de 27 de setembre de 2000.

2.- Contra les resolucions citades la citada Sra. i el seu marit van interposar demanda jurisdiccional davant la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, que en la sentència 2001-51, de 26 de juliol, estima les pretensions dels recurrents i anul·la les resolucions de la parapública, entenent que la Sra. P.C.L. no duu a terme cap activitat, la qual cosa li atorga la condició de drethavent.

3.- Contra la sentència de la Batllia s'ha interposat un recurs d'apel·lació per la Caixa Andorrana de Seguretat Social, que ha tingut entrada en la secretaria d'aquesta Sala el 29 d'octubre de 2001. En el seu escrit, argumenta l'apel·lant que la titularitat d'un negoci es, per naturalesa, incompatible amb la situació de drethavent d'un cotitzant i que és irrellevant el fet que qui ostenta la titularitat exerceixi realment activitat o no davant tercers.

4.- De l'anterior escrit se n'ha donat trasllat a la part demandant, que l'ha contestat el 19 d'octubre de 2001, demanant la confirmació de la sentència en la mesura que com en ella s'indica, la titular del negoci no exerceix cap activitat, pues el negoci és del seu marit que és qui el gestiona.

5.- Per providència d 19 de novembre de 2001 s'ha atorgat a les parts el termini de conclusions, que han fet efectives el 12 de novembre i el 15 de desembre respectivament, i tot seguit han quedat les actuacions vistes per a deliberar i decidir.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39,3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'article 4 del Reglament Tècnic, en referir-se als drethavents del cotitzants com a beneficiaris de les prestacions del règim, considera com a tals, entre d'altres, "el cònjuge que no exerceixi cap activitat, ja sigui professional ja sigui amb finalitat lucrativa". La sentència de la Batllia considera que la Sra. P.C.L. només ostenta la titularitat formal o administrativa del negoci P.C.I.E., que en realitat és una societat del seu marit en la que ella no hi té cap responsabilitat, i argumentant que "el terme "activitat" emprat en el Reglament Tècnic té un significat lligat al dret del treball en el sentit de l'acompliment regular de determinats actes o bé d'explotació ..." estima les pretensions dels recurrents i anul·la les resolucions de la CASS que havien deixat de considerar la Sra. P.C.L. com a beneficiària.

Partint del fet, no discutit, de que la Sra. P.C.L. no duu a terme cap activitat en el negoci P.C.I.E., la qüestió que cal analitzar en aquesta segona instància és la de si, com defensa la part apel·lant, la mera titularitat del negoci és incompatible amb la condició de drethavent del cotitzant o com ha sostingut la sentència i mantenen els apel·lants, la condició de drethavent està vinculada a la no realització efectiva de la activitat pròpia del negoci.

La tesis de la sentència obligaria, en els supòsits de fet com l'exposat, a analitzar en cada cas si la persona titular administrativa del negoci duu a terme materialment una activitat, la pròpia del negoci, obligant a discernir la intensitat amb que ho fa o no ho fa, la qual cosa generaria una clara inseguretat jurídica i posaria en joc tractaments possiblement contraris al principi d'igualtat.

Però amb independència de si la titularitat del negoci va acompanyada de l'efectiu exercici de l'activitat per part de la persona que la ostenta, el cert és que aquesta titularitat és, per naturalesa, incompatible amb la situació de drethavent d'un cotitzant. La titularitat formal d'un negoci comporta responsabilitats civils personals en els resultats de la gestió, encara que aquesta sigui duta a terme per un altra persona, i subjecta, per tant, a qui voluntàriament l'assumeix, a les conseqüències econòmiques de tot ordre vinculades a la mateixa.

Per tot el que s'ha exposat, s'imposa l'estimació del recurs d'apel·lació interposat per la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix estimar el recurs d'apel·lació interposat per la Caixa Andorrana de Seguretat Social contra la sentència núm. 2001-51, de 26 de juliol, dictada per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, que es revoca, declarant que la resolució de 27 de setembre de 2000 confirmant substancialment la de 16 d'agost de 2000, s'ajusta al Dret.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.